

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 24 mai 2022
(OR. en)

9470/22
ADD 1

**Dosar interinstituțional:
2022/0165 (NLE)**

SOC 308
EMPL 204
ECOFIN 498
EDUC 186
JEUN 81
GENDER 66
ANTIDISCRIM 49

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	23 mai 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 241 final ANNEX
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de DECIZIE A CONSILIULUI privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 241 final ANNEX.

Anexă: COM(2022) 241 final ANNEX

Bruxelles, 23.5.2022
COM(2022) 241 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de DECIZIE A CONSILIULUI

privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre

ANEXĂ

Orientarea 5: Stimularea cererii de forță de muncă

Statele membre trebuie să promoveze în mod activ o economie socială de piață durabilă și să faciliteze și să sprijine investițiile în crearea de locuri de muncă de calitate, valorificând, de asemenea, potențialul legat de tranziția digitală și verde, având în vedere obiectivul principal al UE pentru 2030 în ceea ce privește ocuparea forței de muncă. În acest scop, ele trebuie să reducă barierele cu care se confruntă întreprinderile în ceea ce privește angajarea de personal, să promoveze antreprenoriatul responsabil și activitățile independente autentice și, în special, să sprijine crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv prin accesul la finanțare. Statele membre trebuie să promoveze în mod activ dezvoltarea și valorificarea întregului potențial al economiei sociale, să stimuleze inovarea socială și întreprinderile sociale și să încurajeze modelele de afaceri care creează oportunități de locuri de muncă de calitate și generează beneficii sociale la nivel local, în special în cadrul economiei circulare și în zonele cele mai afectate de tranziția către o economie verde din cauza specializării lor sectoriale.

În urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, schemele de reducere a timpului de muncă bine concepute și alte măsuri similare trebuie, de asemenea, să faciliteze și să sprijine procesele de restructurare, pe lângă menținerea locurilor de muncă atunci când este cazul, contribuind la modernizarea economiei, inclusiv prin măsuri asociate de dezvoltare a competențelor. Trebuie avute în vedere stimulente bine concepute pentru angajare și tranziție, precum și măsuri de perfecționare și recalificare profesională, pentru a sprijini crearea de locuri de muncă și tranzițiile și pentru a aborda deficitul de forță de muncă și de competențe, având în vedere, de asemenea, transformarea digitală și verde, precum și impactul invaziei Rusiei în Ucraina.

Fiscalitatea trebuie să fie reorientată de la impozitarea muncii către alte surse, care sprijină într-o mai mare măsură ocuparea a forței de muncă și creșterea incluzivă și care sunt în concordanță cu obiectivele privind clima și mediul, luând în considerare efectul de redistribuire al sistemului fiscal și protejând totodată veniturile destinate unei protecții sociale adecvate și cheltuielilor de stimulare a creșterii economice.

Statele membre, inclusiv cele care dispun de regimuri de salariu minim garantat, trebuie să promoveze negocierile colective în vederea stabilirii salariilor și să asigure implicarea efectivă a partenerilor sociali într-un mod transparent și previzibil, care să permită o adaptare adecvată a salariilor la evoluția productivității și să asigure salarii echitabile pentru un nivel de trai decent, acordând o atenție deosebită grupurilor cu venituri mici și medii cu scopul de a consolida convergența socioeconomică ascendentă. Mecanismele de stabilire a salariilor trebuie să țină seama de condițiile socioeconomice, inclusiv de evoluțiile regionale și sectoriale. Respectând practicile naționale și autonomia partenerilor sociali, statele membre și partenerii sociali trebuie să se asigure că toți lucrătorii au salarii corecte, beneficiind direct sau indirect de contracte colective sau salarii minime garantate adecvate, ținând seama de impactul acestora asupra competitivității, creării de locuri de muncă și sărăciei persoanelor încadrate în muncă.

Orientarea 6: Îmbunătățirea ofertei de forță de muncă și ameliorarea accesului la locuri de muncă, dobândirea de aptitudini și competențe pe tot parcursul vieții

În contextul tranziției digitale și verzi, al schimbărilor demografice și al războiului din Ucraina, statele membre trebuie să promoveze sustenabilitatea, productivitatea, capacitatea de inserție profesională și capitalul uman, încurajând dobândirea de aptitudini și competențe pe tot parcursul vieții oamenilor și răspunzând nevoilor actuale și viitoare ale pieței muncii, având în vedere obiectivul principal al UE pentru 2030 privind competențele. Statele membre trebuie, de asemenea, să se adapteze și să investească în sistemele lor de educație și formare pentru a oferi o educație de înaltă calitate și incluzivă, inclusiv educație și formare profesională, acces la învățarea digitală și formare lingvistică (de exemplu, în cazul refugiaților, inclusiv din Ucraina). Statele membre trebuie să colaboreze cu partenerii sociali, cu furnizorii de educație și de formare, cu întreprinderile și cu alte părți interesate, pentru a aborda deficiențele structurale ale sistemelor de educație și de formare și pentru a le îmbunătăți calitatea și relevanța pe piața muncii, având în același timp drept scop facilitarea tranziției verzi și digitale, abordarea neconcordanțelor existente în materie de competențe și prevenirea apariției unor noi deficite, în special pentru activitățile legate de planul REPowerEU, cum ar fi utilizarea energiei din surse regenerabile sau renovarea clădirilor. Este necesar să se acorde o atenție deosebită provocărilor cu care se confruntă profesia de cadru didactic, inclusiv prin investiții în competențele digitale ale cadrelor didactice și ale formatorilor. Sistemele de educație și formare trebuie să îi înzestreze pe toți cursanții cu competențe-cheie, inclusiv competențe de bază și digitale, precum și competențe transversale, pentru a pune bazele unei capacități de adaptare și reziliență pentru întreaga viață. Statele membre trebuie să se străduiască să îmbunătățească oferta în materie de drepturi la formare individuală și să asigure transferabilitatea acestora în perioadele de tranziție profesională, inclusiv, dacă este cazul, prin conturi de învățare individuale, precum și printr-un sistem fiabil de evaluare a calității formării. Statele membre trebuie să exploateze potențialul micro-certificatelor de a sprijini învățarea pe tot parcursul vieții și capacitatea de inserție profesională. Ele trebuie să permită tuturor să anticipeze nevoile pieței muncii și să se adapteze mai bine la acestea, în special prin perfecționare și recalificare profesională continuă și prin furnizare de consiliere și orientare integrată, cu scopul de a sprijini tranziții echitabile și juste pentru toți, de a consolida rezultatele sociale, de a remedia deficitele de pe piața muncii și decalajele dintre competențe și cererea pieței, de a îmbunătăți reziliența generală a economiei la șocuri și de a facilita eventualele adaptări.

Statele membre trebuie să promoveze egalitatea de șanse pentru toți prin abordarea inegalităților din sistemele de educație și formare. În special, copiilor trebuie să li se asigure accesul la educație și îngrijire timpurie de bună calitate, în conformitate cu Garanția europeană pentru copii. Statele membre trebuie să vizeze creșterea nivelurilor generale de calificare, să reducă numărul persoanelor care părăsesc timpuriu sistemul de educație și formare, să sprijine accesul la educație al copiilor din zone îndepărtate, să sporească atractivitatea educației și formării profesionale (EFP), accesul la învățământul terțiar și absolvirea acestuia, să faciliteze tranziția tinerilor de la educație la încadrarea în muncă prin stagii și ucenicii de calitate, precum și să sporească participarea adulților la învățarea continuă, în special în rândul cursanților care provin din medii defavorizate și al celor mai puțin calificați. Ținând seama de noile cerințe ale societăților digitale, verzi și în curs de îmbătrânire, statele membre trebuie să consolideze învățarea la locul de muncă în sistemele lor de EFP, inclusiv prin programe de ucenicie de calitate și eficiente și să crească numărul de absolvenți, mai ales femei, în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM), atât în EFP, cât și în învățământul terțiar. În plus, statele membre trebuie să crească relevanța pentru piața muncii a învățământului terțiar și, după caz, a cercetării, să îmbunătățească monitorizarea și previzionarea competențelor, să îmbunătățească vizibilitatea competențelor și comparabilitatea calificărilor, inclusiv a celor dobândite în străinătate, precum și să sporească oportunitățile de recunoaștere și validare a aptitudinilor și competențelor dobândite în afara

structurilor formale de educație și formare. Statele membre trebuie să îmbunătățească și să extindă oferta și nivelul de participare la EFP continuă și flexibilă. Ele trebuie, de asemenea, să ofere sprijin adulților cu un nivel scăzut de calificare pentru ca aceștia să își mențină sau să își dezvolte capacitatea de inserție profesională pe termen lung, stimulând accesul la oportunitățile de învățare de calitate și utilizarea acestora, prin implementarea recomandării referitoare la cursurile de actualizare a competențelor, care prevede o evaluare a competențelor, o ofertă de educație și de formare corespunzătoare oportunităților de pe piața muncii, precum și validarea și recunoașterea competențelor dobândite.

Statele membre trebuie să ofere șomerilor și persoanelor inactive asistență eficace, coordonată, personalizată și acordată în timp util, bazată pe sprijin pentru căutarea unui loc de muncă, pentru formare și pentru recalificare, precum și pentru accesul la alte servicii de facilitare, acordând o atenție deosebită grupurilor vulnerabile și persoanelor afectate în mod deosebit de tranziția verde și digitală. Este necesar să se utilizeze cât mai curând posibil, cel târziu după 18 luni de șomaj, strategii cuprinzătoare care să implice evaluări individuale aprofundate ale șomerilor, în vederea reducerii semnificative și prevenirii șomajului de lungă durată și a celui structural. Problema șomajului în rândul tinerilor și cea a tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare trebuie să fie abordată în continuare prin prevenirea părăsirii timpurii a școlii și printr-o îmbunătățire structurală a tranziției de la școală la muncă, inclusiv prin punerea în aplicare integrală a Garanției pentru tineret consolidate, care trebuie, înainte de toate, să sprijine oportunități de angajare de calitate pentru tineri, în contextul redresării după pandemie. În plus, în cadrul Anului european al tineretului 2022, statele membre trebuie să își intensifice eforturile, în special pentru a evidenția modul în care tranziția verde și digitală oferă o perspectivă reînnoită pentru viitor și oportunități de contracarare a impactului negativ al pandemiei asupra tinerilor.

Statele membre trebuie să vizeze eliminarea barierelor și a factorilor de descurajare a participării pe piața muncii, precum și luarea de măsuri de stimulare a acestei participări, în special pentru persoanele cu venituri reduse, pentru persoanele care contribuie cu a doua sursă de venit la venitul familiei și pentru persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii, inclusiv persoanele provenite dintr-un context de migrație și romii marginalizați. Având în vedere deficitul ridicat de forță de muncă în anumite profesii și sectoare, statele membre trebuie să contribuie la stimularea ofertei de forță de muncă, în special prin promovarea unor salarii adecvate și a unor condiții de muncă decente, precum și prin politici active eficace în domeniul pieței muncii. De asemenea, statele membre trebuie să sprijine realizarea unui mediu de lucru adaptat pentru persoanele cu handicap, inclusiv prin intermediul unui sprijin financiar și al unor servicii specifice care să le permită să participe la piața muncii și la societate.

Trebuie abordate disparitățile dintre bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de remunerare. Statele membre trebuie să asigure egalitatea dintre femei și bărbați și o participare sporită a femeilor pe piața muncii, inclusiv prin asigurarea egalității de șanse și a celei în materie de evoluție în carieră și prin eliminarea barierelor din calea accesului la funcții de conducere la toate nivelurile procesului decizional. Trebuie să fie asigurate egalitatea de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de valoare egală, precum și transparența salarială. Trebuie promovată concilierea vieții profesionale cu viața privată și viața de familie atât pentru femei, cât și pentru bărbați, în special prin accesul la servicii de îngrijire pe termen lung și la servicii de educație și de îngrijire timpurie de calitate și la prețuri abordabile. Statele membre trebuie să se asigure că părinții și alte persoane cu responsabilități de îngrijire au acces la concedii adecvate din motive familiale și la formule flexibile de lucru pentru a găsi un echilibru între viața profesională, de familie și cea privată, precum și să promoveze o utilizare echilibrată a acestor drepturi între femei și bărbați.

Orientarea 7: Îmbunătățirea funcționării piețelor muncii și a eficacității dialogului social

Pentru a beneficia de o forță de muncă dinamică și productivă și de noi modele de muncă și de afaceri, statele membre trebuie să colaboreze cu partenerii sociali pentru condiții de muncă corecte, transparente și previzibile, asigurând un echilibru între drepturi și obligații. Statele membre trebuie să reducă și să prevină segmentarea în cadrul piețelor muncii, să combată munca nedeclarată și activitatea independentă fictivă și să încurajeze tranziția către forme de angajare pe durată nedeterminată. Normele de protecție a ocupării forței de muncă, legislația muncii și instituțiile din domeniul muncii trebuie să asigure, toate, atât un mediu adecvat pentru recrutare, cât și flexibilitatea necesară pentru ca angajatorii să se adapteze rapid la schimbările de ordin economic, apărând totodată drepturile lucrătorilor și garantând protecția socială, un nivel corespunzător de securitate și medii de lucru sigure, sănătoase și bine adaptate pentru toți lucrătorii. Promovarea utilizării unor formule flexibile de lucru, cum ar fi telemunca, poate contribui la niveluri mai ridicate de ocupare a forței de muncă și la piețe ale muncii mai incluzive în contextul post-pandemic. În același timp, este important să se asigure respectarea drepturilor lucrătorilor în ceea ce privește timpul de lucru, condițiile de muncă și echilibrul dintre viața profesională și cea privată. Trebuie prevenite relațiile de muncă ce au ca rezultat condiții de muncă precare, inclusiv în cazul lucrătorilor pe platforme online, în special al lucrătorilor slab calificați, și prin combaterea utilizării abuzive a contractelor atipice. În caz de concediere abuzivă, trebuie să se asigure accesul la soluționarea eficace și imparțială a litigiilor și dreptul la reparații, inclusiv o despăgubire adecvată.

Politicile trebuie să urmărească îmbunătățirea și sprijinirea participării pe piața muncii, a corelării dintre cerere și ofertă și a tranzițiilor pe piața muncii, inclusiv în regiunile defavorizate. Statele membre trebuie să îi activeze și să îi capaciteze efectiv pe cei care pot participa la piața muncii, în special grupurile vulnerabile, cum ar fi persoanele slab calificate, persoanele provenite dintr-un context de migrație, inclusiv persoanele care beneficiază de un statut de protecție temporară, și romii marginalizați. Statele membre trebuie să consolideze domeniul de aplicare și eficacitatea politicilor active în domeniul pieței muncii, prin ameliorarea direcționării, a impactului și a sferei lor de cuprindere și printr-o mai bună corelare a lor cu serviciile sociale, cu formarea și cu ajutorul pentru venit pentru șomeri, pe perioada căutării unui loc de muncă și pe baza drepturilor și a responsabilităților acestora. Statele membre trebuie să întărească capacitatea serviciilor publice de ocupare a forței de muncă de a oferi în timp util asistență personalizată persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, de a răspunde nevoilor actuale și viitoare ale pieței muncii și de a pune în aplicare o gestionare bazată pe performanță, sprijinită și prin digitalizare.

Statele membre trebuie să ofere șomerilor indemnizații de șomaj adecvate cu o durată rezonabilă, în concordanță cu contribuțiile lor și cu normele naționale în materie de eligibilitate. Indemnizațiile de șomaj nu trebuie să descurajeze reîncadrarea rapidă în muncă și trebuie să fie însoțite de politici active în domeniul pieței muncii.

Mobilitatea cursanților și a lucrătorilor trebuie să fie sprijinită în mod corespunzător în vederea îmbunătățirii competențelor și a capacității de inserție profesională a acestora, precum și în scopul exploatării întregului potențial al pieței europene a muncii, asigurând, în același timp, condiții echitabile pentru toți cei care desfășoară o activitate transfrontalieră și intensificând cooperarea administrativă dintre administrațiile naționale cu privire la lucrătorii mobili, beneficiind de asistența din partea Autorității Europene a Muncii. Mobilitatea lucrătorilor cu ocupații de importanță critică și a lucrătorilor transfrontalieri, sezonieri sau detașați trebuie să fie sprijinită în cazurile de închidere temporară a frontierelor declanșată de considerente legate de sănătatea publică.

Statele membre trebuie, de asemenea, să depună eforturi pentru a crea condiții adecvate pentru noi forme de muncă, valorificând potențialul lor de creare de locuri de muncă și asigurând, în același timp, respectarea drepturilor sociale existente. Prin urmare, statele membre trebuie să ofere consiliere și orientări cu privire la drepturile și obligațiile aplicabile în contextul contractelor atipice și al noilor forme de muncă, cum ar fi munca prin intermediul platformelor digitale. În acest sens, partenerii sociali pot juca un rol esențial, iar statele membre trebuie să îi sprijine în efortul de implicare și reprezentare a persoanelor în munca atipică și pe platforme online. De asemenea, statele membre trebuie să ofere sprijin pentru asigurarea respectării legislației – cum ar fi orientări sau cursuri de formare specifice pentru inspectoratele de muncă – în ceea ce privește provocările care decurg din noile forme de organizare a muncii, cum ar fi gestionarea algoritmică, supravegherea datelor și telemunca permanentă sau semipermanentă.

Pe baza practicilor naționale existente și pentru a avea un dialog social mai eficace și rezultate socioeconomice mai bune, inclusiv în perioade de criză precum războiul din Ucraina, statele membre trebuie să se asigure de implicarea veritabilă și la timp a partenerilor sociali în conceperea și punerea în aplicare a reformelor și politicilor de ocupare a forței de muncă, sociale și, după caz, economice, inclusiv prin sprijinul pentru creșterea capacității partenerilor sociali. Statele membre trebuie să promoveze dialogul social și negocierile colective. Partenerii sociali trebuie încurajați să negocieze și să încheie acorduri colective referitoare la chestiuni relevante pentru ei, cu respectarea deplină a autonomiei și a dreptului la acțiuni colective.

Acolo unde este cazul și bazându-se pe practicile naționale existente, statele membre trebuie să țină seama de experiența în materie de chestiuni sociale și de ocupare a forței de muncă a organizațiilor relevante ale societății civile.

Orientarea 8: Promovarea egalității de șanse pentru toți, promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Statele membre trebuie să promoveze piețe ale muncii incluzive, deschise tuturor, prin punerea în aplicare a unor măsuri eficace de combatere a tuturor formelor de discriminare și de promovare a egalității de șanse pentru toți, în special pentru grupurile care sunt subreprezentate pe piața muncii, acordând atenția cuvenită dimensiunii regionale și teritoriale. Ele trebuie să asigure egalitatea de tratament în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, protecția socială, sănătatea și îngrijirea pe termen lung, educația și accesul la bunuri și servicii, indiferent de sex, de rasă sau de origine etnică, de religie sau de convingeri, de handicap, de vârstă sau de orientare sexuală.

Statele membre trebuie să modernizeze sistemele de protecție socială pentru a oferi o protecție socială adecvată, eficientă și durabilă pentru toți, pe parcursul tuturor etapelor vieții, promovând incluziunea socială și mobilitatea socială în sens ascendent, stimulând participarea pe piața muncii, sprijinind investițiile sociale, combătând sărăcia și abordând inegalitățile, inclusiv prin felul în care își organizează sistemele fiscale și de prestații sociale și prin evaluarea impactului distributiv al politicilor. Completarea abordărilor cu caracter universal cu abordări de tip selectiv va îmbunătăți eficacitatea sistemelor de protecție socială. Modernizarea sistemelor de protecție socială trebuie, de asemenea, să urmărească îmbunătățirea rezilienței acestora la provocări multidimensionale.

Statele membre trebuie să elaboreze și să integreze cele trei componente ale incluziunii active: ajutor adecvat pentru venit, piețe ale muncii incluzive și acces la servicii de facilitare de calitate, care să răspundă nevoilor individuale. Sistemele de protecție socială trebuie să asigure prestații de venit minim adecvate pentru toți cei care nu dispun de resurse suficiente și

să promoveze incluziunea socială prin încurajarea participării active a persoanelor pe piața muncii și în societate, inclusiv prin furnizarea de servicii sociale specifice.

Disponibilitatea unor servicii de calitate și accesibile, inclusiv din punctul de vedere al prețurilor, precum educația și îngrijirea timpurie, îngrijirea extrașcolară, educația, formarea, beneficierea de o locuință, asistența medicală și îngrijirea pe termen lung, reprezintă o condiție esențială pentru asigurarea egalității de șanse. Este necesar să se acorde o atenție deosebită combaterii sărăciei și a excluziunii sociale, inclusiv a sărăciei persoanelor încadrate în muncă, în conformitate cu obiectivul principal al UE pentru 2030 privind reducerea sărăciei. Trebuie abordată în special sărăcia în rândul copiilor, prin măsuri cuprinzătoare și integrate, în special prin punerea deplină în aplicare a Garanției europene pentru copii.

Statele membre trebuie să se asigure că fiecare persoană are acces la servicii esențiale, inclusiv copiii. Pentru persoanele aflate în dificultate sau în situații vulnerabile, statele membre trebuie să garanteze accesul la o locuință socială adecvată sau la ajutoare pentru locuințe. Statele membre trebuie să asigure o tranziție energetică nepoluantă și echitabilă și să abordeze sărăcia energetică ca o formă de sărăcie din ce în ce mai importantă din cauza creșterii prețurilor la energie, parțial legată de războiul din Ucraina, inclusiv, după caz, prin măsuri temporare specifice de sprijin pentru venit. De asemenea, trebuie puse în aplicare politici incluzive de renovare a locuințelor. Nevoile specifice ale persoanelor cu handicap, inclusiv accesibilitatea, trebuie să fie luate în considerare în legătură cu respectivele servicii. Este necesar să fie abordată în mod specific problema lipsei de adăpost. Statele membre trebuie să asigure acces în timp util la îngrijiri medicale preventive și curative și la îngrijire de lungă durată, în condiții de bună calitate și la prețuri abordabile, menținându-le totodată sustenabilitatea pe termen lung.

Având în vedere activarea Directivei privind protecția temporară¹, statele membre trebuie să le ofere refugiaților din Ucraina un nivel adecvat de protecție, inclusiv drepturi de ședere, acces și integrare pe piața muncii, acces la educație și formare, acces la locuințe, precum și la sisteme de securitate socială, asistență medicală, asistență socială sau alte tipuri de asistență, precum și mijloace de întreținere. Copiilor trebuie să li se asigure accesul la educație și îngrijire, precum și la servicii esențiale, în conformitate cu Garanția europeană pentru copii. Pentru copiii și adolescenții neînsoțiți, statele membre trebuie să pună în aplicare dreptul la tutelă legală.

În contextul creșterii longevității și al evoluțiilor demografice, statele membre trebuie să asigure caracterul adecvat și sustenabilitatea sistemelor de pensii pentru angajați și pentru cei care desfășoară activități independente, oferind șanse egale pentru femei și bărbați de a obține și a acumula drepturi de pensie, inclusiv prin mecanisme suplimentare de asigurare a unui venit corespunzător la o vârstă înaintată. Reformele sistemelor de pensii trebuie să fie sprijinite prin politici care să urmărească reducerea decalajului de pensii dintre bărbați și femei și prin măsuri care să prelungească viața activă, de exemplu prin creșterea vârstei efective de pensionare, în special prin facilitarea participării pe piața muncii a persoanelor în vârstă, și trebuie să se încadreze în strategii mai largi vizând îmbătrânirea activă. Statele membre trebuie să stabilească un dialog constructiv cu partenerii sociali și alte părți interesate relevante și să permită o introducere treptată corespunzătoare a reformelor.

---

¹ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri.